

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos CLXXXV. — Izdan in razposlan 30. dne decembra 1915.

Vsebina: Št. 397. Ukaz za izvrševanje cesarskega ukaza z dne 15. septembra 1915. l. o pristojbinah od brezplačnih imovinskih prenosov.

397.

Ukaz ministrov za finance in pravosodje z dne 29. decembra 1915. l.

za izvrševanje cesarskega ukaza z dne 15. septembra 1915. l. (drž. zak. št. 278) o pristojbinah od brezplačnih imovinskih prenosov.

Za izvrševanje cesarskega ukaza z dne 15. septembra 1915. l. (drž. zak. št. 278) o pristojbinah od brezplačnih imovinskih prenosov se zaukazuje nastopno:

I. Dedne pristojbine.

§ 1.

Naklonitve na željo zapustnikove poslednje volje.

(1) Naklonitve v § 1, odstavek 2, cesarskega ukaza oznamenjene vrste, ki jih zapustnik pridobitniku ni naložil tako, da bi mu to nalagalo pravno dolžnost, temveč ki slone le na želji zapustnikove poslednje volje, niso zavezane dedni pristojbini, ako je zapustnik predmet in izmero naklonitve ali izbiri osebe, kateri v prid se naj

nakloni, popolnoma prepustil dedičevi ali volilojemnikovi volji.

(2) Za željo poslednje volje v zmislu § 1, odstavek 2, cesarskega ukaza, je smatrati le tako zapustnikovo željo, ki je izražena v izjavi poslednje volje ali v ločenem, če tudi ne podpisanim zapustnikovem zapisku; pri tem je brez pomena, ako je izjava poslednje volje neveljavna le zaradi nedostatka v obliki. Pristojbinska dolžnost je odvisna od tega, da se naklonitev dejansko izvrši ali da se pravno veljavno zagotovi njena izvršitev.

(3) Ako je zapustnik želel, da se naklonijo ponavljajoče se dajatve, je zadoščeno naznanilni dolžnosti po § 41, odstavek 4, cesarskega ukaza, ako se naznani tudi le prva dajatev.

§ 2.

Vračunjanje drugih pristojbin v dedno pristojbino.

Ako je vračunati za naklonitev plačano ali odmerjeno pristojbino po § 1, odstavek 4, § 45, odstavek 3, ali § 46, odstavek 2, cesarskega ukaza v dedno pristojbino, jo je vračunati, tudi če presega dedno pristojbino, le v dedno pristojbino, ki jo je plačati od skupnega pripada na dotičnega pridobitnika, ne pa tudi v dedno pristojbino od pripadov na druge pridobitnike. Presežek je odpisati ali povrnuti.

§ 3.

Dednim pristojbina^m zavezane daritve.

(1) Dedno pristojbino po § 1, odstavek 3, št. 1, cesarskega ukaza je plačati le tedaj, ako je izvršitev daritve na podstavi dogovora udeležencev odložena najmanj do darilčeve smrti.

(2) Ako ravna finančno oblastvo, uporablja^e § 1, tretji odstavek, št. 2 in 3, cesarskega ukaza, z daritvami med živimi tako, kakor da so zavezane dedni pristojbini, more pristojbinski zavezanec dokazati, da niso dani pogoji teh določil, tudi tako, kakor je oznamenjeno v § 16 zakona z dne 18. junija 1901. l. (drž. zak. št. 74).

§ 4.

Seštevanje pripadov.

(1) Več od istega zapustnika izvirajočih pripadov na istega pridobitnika je sešteti, da se določi pristojbinski postavek in da se poizve pristojbina, pri vseh vrstah pripadov (§ 2, odstavek 1, cesarskega ukaza). Ako pripade torej kaki osebi iz zapuščine tako fidejkomisna ali fevdna imovina kakor tudi prostolastna imovina, je ravnati s temi pridobitvami za odmero pristojbine kakor z enotnim pripadom. Isto velja, ako je pri fidejkomisarskih substitucijah tudi neposrednje pripala imovina substitutu iz zapuščine tistega, ki je zaukazal substitucijo, kakor tudi tedaj, ako je ista oseba iz zapuščine pridobila imovine deloma pogojno (z določenim rokom), deloma brezpogojno (brez določenega roka).

(2) Ako se pobira po § 14, odstavi 1 do 3, cesarskega ukaza dedna pristojbina po osebnem razmerju tistega, ki se odreka, do zapustnika, tedaj za poizvedbo dedne pristojbine ni sešteti pripada na tistega, ki se odreka, in iz iste zapuščine izvirajočega pripada na osebe, katerim v prid se odreka.

§ 5.

Pristojbinska prostost po mednarodnih načelih.

O pravicah zahtevati oprostitev od dedinske davščine na podstavi mednarodnih načel (sklepno določilo § 3, št. 3, cesarskega ukaza) odloča finančno ministrstvo.

§ 6.

Zapuščine udeležencev vojne.

(1) Zahtevo v § 4, cesarskega ukaza določenih ugodnosti za zapuščine po udeležencih vojne je vlagati na finančnem oblastvu prve stopnje (finančnem okrajnem ravnateljstvu, uradu za odmero pristojbine), združiti pa se more tudi z dokazom zapuščine.

(2) Predlagatelj mora, ako pogoji za ugodnos niso drugače dognani, predložiti potrebne dokaze

(3) Za take dokaze pridejo v poštev v primerih § 4, odstavek 1, št. 1 in 2, cesarskega ukaza zlasti potrdila vojaških ali civilnih oblastev in bolnišnic, v kojih oskrbi je bil zapustnik. Ta potrdila so pristojbine prosta, dokler se ne rabijo za kaj drugega.

(4) V primerih § 4, odstavek 1, št. 3, cesarskega ukaza je predložiti sklep sodišča, s katerim je bil zapustnik proglašen za mrtvega.

(5) O zahtevi odloči finančno oblastvo prve stopnje.

(6) Sprednja določila veljajo tudi za zapuščine po udeležencih vojne, ki ob svoji smrti niso bili več vojaške osebe v zmislu § 1, odstavek 2, cesarskega ukaza z dne 29. julija 1914. l. [drž. zak. št. 178).

(7) Določila odstavkov 1 do 4 in 6 se uporabljajo zmislu primerno, ako se na podstavi § 4, odstavek 5, cesarskega ukaza prosi za prisodbo pristojbinske ugodnosti za zapuščine pripadnikov vojne moči zavezniške vojskujoče se države. Odločba o takih prošnjah je pridržana finančnemu ministrstvu.

§ 7.

Zapuščine po inozemcih, potujočih skozi naše ozemlje.

(1) Na podstavi § 6, odstavek 2, cesarskega ukaza se pooblaščaj^eo finančna oblastva prve stopnje na prošnjo pristojbinskega zavezanca opustiti pobiranje dedne pristojbine za začasno v tuzemstvu nahajajočo se imovino inozemca, ki je umrl na potovanju v tuzemstvu.

(2) To pooblastilo se razteza le na premično imovino inozemcev, kojih zadnje bivanje v tuzemstvu

ni trajalo dalje nego dva mesca, in sicer le na popotne reči (popotno prtljago, gotovino, lišp i. dr.), ki jih imajo seboj.

§ 8.

Sodna proglasitev za mrtvega.

Ako je bil zapustnik na podstavi pravnih domnev § 24 o. d. z. proglašen za mrtvega, naj velja, uporablja § 8 cesarskega ukaza, za dan zapustnikove smrti tisti dan, ki se je v sodni proglasitvi za mrtvega ustanovil za domnevani dan smrti.

§ 9.

Cenitev zapuščine. Pogojni pripadi in pripadi z določenim rokom.

(1) Cenitev zapuščine ali zapuščinskih sestavin se mora ravnati — ne kraté določil § 21, odstavka 2 in 3, cesarskega ukaza o poizvedbi pristojbine za obogatbo, nastalo s tem, da so odpale pravice tretjih oseb — po razmerah dneva, katerega se je po § 8 cesarskega ukaza pričela pristojbinska dolžnost (§ 49 zakona z dne 9. februarja 1850. l. (drž. zak. št. 50) s premembo, ustanovljeno v § 45, odstavek 2, št. 1, cesarskega ukaza).

(2) Pri pogojnih pripadih ali pripadih z določenim rokom je torej za cenitev drugega pripada (§ 9 cesarskega ukaza) merodajen dan, katerega je nastopil razvezni ali odloživi pogoj, začetni ali končni čas ali predčasni prehod imovine, ki se je povzročil s tem, da so se zedinili udeleženci ali kako drugače.

(3) Pri pogojnih pripadih in pripadih z določenim rokom in pri fidejkomisarskih substitucijah je odmeriti dedno pristojbino za drugi pripad šele po nastopu dogodka, ki osnuje pristojbinsko dolžnost; finančno oblastvo pa more, ako smatra to za potrebno, da se varujejo zahteve državnega zaklada, o priliki odmere pristojbine za prvi pripad zahtevati od tistega, ki ima do drugega pripada pravico do posesti imovine, primerno zavarovanje pristojbine za ta drugi pripad; ako se izmera pristojbine, kadar se zahteva zavarovanje, še ne dá dognati, je poizvedeti pristojbino približno.

(4) Nastop pogoja ali določenega roka, nastop substitucijskega primera ter vsako okolnost, s katero

se povzroči, da imovina prej preide na drugega pridobitnika, je po § 41 cesarskega ukaza naznani na vpisnem uradu, ki je pristojen sprejemati naznanila o pristojbini zavezanih pravnih opravilih (davčni urad, finančna blagajnica, urad za odmero pristojbine).

(5) Izmera dedne pristojbine za drugi pripad se ravna po zapustnikovih osebnih razmerah do tistega, kateremu pripade.

(6) S poslednjo voljo zaukazani rok za plačilo volil je le tedaj smatrati za določitev roka v zmislu § 9 cesarskega ukaza, ako sega rok čez dobo, označeno v § 685 o. d. z. To velja zlasti tudi za volila denarja in drugih nadomestilnih reči, ki jih je izpolnjevati v neobrestnih obrokih.

§ 10.

Znižba pristojbine pri pogojnih pripadih in pripadih z določenim rokom.

(1) Predčasen prehod imovine na drugega pridobitnika, ki nastopi na podstavi tega, da so se udeleženci zedinili, ali na podstavi drugih okoliščin, je brez pomena za vprašanje, ali in v kateri izmeri se zniža dedna pristojbina za prvi pripad, ker posest ne traja deset let (§ 9, odstavek 3, cesarskega ukaza). Ako pa nastopi pogoj v teku desetletne dobe, more pristojbinski zavezanec zahtevati ugodnost za prvi pripad ustrezno dobi, ki je minila do nastopa pogoja.

(2) Pristojbinsko dolžnost pravnega dejanja, s katerim nastopi predčasni prehod imovine, je presoati po občih pristojbinskopравnih predpisih in ta dolžnost se ne izpreminja z dolžnostjo plačati dedno pristojbino za drugi pripad.

(3) Ako je pripala pridobitniku druga imovina brezpogojno, je priračuniti čisti vrednosti te imovine za preračun znižane pristojbine le v § 9, odstavek 3, cesarskega ukaza navedeni ulomek pogojno pripale imovine (§ 4 tega ukaza).

(4) Določila odstavkov 1 do 3 veljajo v zmislu primerno za pripade z določenim rokom in za fidejkomisarske substitucije (§ 9, odstavek 4, in § 10, odstavek 1, cesarskega ukaza). Pri pripadih le z določenim rokom pa je predpisati pristojbino za prvi pripad tudi brez izrečne prošnje kar naprej z znižanim zneskom.

§ 11.

Zaporedoma nastopajoči pripadi užitnih pravic.

(1) Določila § 9 tega ukaza veljajo zmislu primerno tudi pri zaporedoma nastopajočih pripadih, užitnih pravic, pravic do rabe, pravic do prejemanja rente ali pravic do drugih ponavljajočih se plačil; dolžnost vsakočasnega užitnega upravičenca za eventualno zavarovanje pa se razteza vedno le na pristojbino od pripada na njegovega neposrednjega nastopnika.

(2) Ako pripade taka pravica nedeljeno več osebam tako, da priraste po smrti ene ali več teh oseb delež tistega, ki odpade, ostalim, je uporabljati ob vsakočasnem odpadu enega izmed deležnikov določila §§ 12 in 41 cesarskega ukaza. Ako zapustnik ni odredil nič drugega, je za preračun pristojbine smatrati, da gre vsakemu deležniku enako velik delež.

§ 12.

Ponovno podedovanje iste nepremične imovine.

(1) Znižanje dedne pristojbine po § 13 cesarskega ukaza, ako se ista nepremična imovina podeduje ponovno, ni odvisno od zemljiško-knjižnega vpisa lastninske pravice v prid prvemu pridobitniku.

(2) Za znižanje dedne pristojbine merodajno dobo je preračunati od dneva, katerega se je zgodil prvi pripad, ki osnuje dolžnost dedne pristojbine, do dneva, katerega je nastala pristojbinska dolžnost gledé nadaljnjega prenosa.

(3) Ako se je plačal pred nadaljnjim prenosom že večji nego znižani znesek dedne pristojbine, je na prošnjo drugega pridobitnika vračunati presežek v pristojbino, ki jo mora plačati on, ali ga je vrniti, ako se je že plačala polna pristojbina od drugega pripada. Povračilo morejo zahtevati pravni nasledniki prvega pridobitnika le toliko, kolikor se presežek ne vračuni v prid drugemu pridobitniku ali se ne vrne.

(4) Na nepremične reči, ki so predmet fidej-komisarske substitucije, pogojnega pripada ali pripada z določenim rokom ali senijorata, se ne uporabljajo ugodnosti § 13 cesarskega ukaza, temveč dalje segajoče pristojbinske olajšave §§ 9 in 10 ali § 11 cesarskega ukaza.

(5) Za pristojbino od nepremičnin ne veljajo določila § 13 cesarskega ukaza, temveč predpisi § 1, sklepni odstavek, zakona z dne 18. junija 1901. l. (drž. zak. št. 74) v besedilu, premenjenem s § 39, odstavek 2, cesarskega ukaza.

§ 13.

Odpoved dedinske pravice.

(1) Določila prvega in tretjega odstavka § 14 cesarskega ukaza se ne uporabljajo na tiste izjave tam imenovane vrste, ki se podajo po oglasitvi za dediča ali po sprejetju volila.

(2) Zaukaz drugega odstavka § 14 cesarskega ukaza pa se uporablja na odpovedi v prid določenim osebam tudi tedaj, ako se je dotičnik odrekel po oglasitvi za dediča (sprejetju volila), toda pred prisodbo zapuščine.

(3) V primerih § 14, odstavki 1 do 3, cesarskega ukaza poleg dedne pristojbine ni plačati darilne pristojbine za odpoved (§ 30, odstavek 1, cesarskega ukaza).

§ 14.

Pravice tretjih oseb zahtevati lastnino.

Da je stvar, v koje posesti je bil zapustnik ob svoji smrti, kake tretje osebe (§ 15, odstavek 3, cesarskega ukaza), se more dokazati tudi tako, kakor je oznamenjeno v § 16 zakona z dne 18. junija 1901. l. (drž. zak. št. 74).

§ 15.

Neizterljive in negotove terjatve.

(1) Neizterljivost ali negotovost terjatve, ki je zavezana dedni pristojbini, se more uveljavljati v dveletnem roku, oznamenjenem v § 17 cesarskega ukaza, in sicer ali v zapuščinskem izkazu ali v vlogi na finančno oblastvo prve stopnje, in dokazati jo je s primernimi dokazi.

(2) O prošnji odloči finančno oblastvo prve stopnje.

(3) Dveletni rok se more podaljšati le iz ozira vrednih razlogov. Za podaljšanje je prositi na finančnem oblastvu prve stopnje.

§ 16.

Regresne terjatve v primeru nerazdelnega jamstva in poročstva.

Ako se uveljavlja dolg, za katerega je jamčil zapustnik nerazdelno ali zgolj kakor porok, za odbitni postavek, je v prvem primeru vstaviti znesek, ki presega zapustnikov delež na dolgu (§ 896 o. d. z.), v drugem primeru pa celi dolžni znesek za regresno terjatev v aktivno imovino, kolikor se ne dokaže, da ni take regresne pravice. Ako je regresna terjatev neizterljiva ali negotova, veljajo določila § 17 cesarskega ukaza in § 15 tega ukaza.

§ 17.

Cenitev umetnin i. dr.

(1) Prošnjo za ugodnost, omenjeno v § 19, odstavek 1, cesarskega ukaza, ob cenitvi umetnin ali umetnoobratnih del, knjižnic, rokopisov in predmetov znanstvenega, zgodovinskega, umetnostno ali kulturnozgodovinskega pomena je vložiti na finančnem oblastvu prve stopnje ter navesti navadno vrednost, ki jo imajo ti predmeti; prošnja se pa more združiti tudi z zapuščinskim izkazom ali s pravnim pomočkom zoper odmero. Po pravomočni odmeri dednih pristojbin ni več dovoljeno vložiti tako prošnjo.

(2) Ugodnost se more dovoliti le tedaj, ako ima predmet, ki ga je ceniti, stalno umetniško vrednost ali stalen znanstven, zgodovinski, umetnostno ali kulturnozgodovinski pomen.

(3) Da je dan ta pogoj, mora dokazati pristojbinski zavezanec, kolikor ni itak dognano. Za dokaze prihajajo v poštev zlasti mnenja umetnikov, učenjakov ali drugih strokovnjakov, strokovnih korporacij, potem organov javnih muzejev, knjižnic in drugih zbirk.

(4) Na predlog pristojbinskega zavezanca in na njegove stroške more priskrbeti tako mnenje tudi finančno oblastvo.

(5) Prošnjo je poslati po finančnem deželnem oblastvu finančnemu ministrstvu, ki odloči o prošnji po svobodnem preudarku in določi, ako ugotovi prošnji, vrednost, ki jo je dati odmeri pristojbine v podstavo.

(6) Ako otuji pristojbinski zavezanec predmete, ki so se cenili na podstavi sprednjih določil nižje, v dobi desetih let po pripadu dediščine za plačilo ali brezplačno ali jih prenese v inozemstvo, mora pristojbinski zavezanec naznaniti otujitev ali prenos v inozemstvo, da se izogne kazenskim posledicam § 43, odstavek 1 in 3, cesarskega ukaza, finančnemu oblastvu, ki je odmerilo dedno pristojbino, v osmih dneh in dodatno plačati večji znesek pristojbine, ki ga poizve finančno oblastvo s tem, da dá v podstavo doseženo kupnino ali drugače ovedeno polno vrednost otujenega ali v inozemstvo prenesenega predmeta.

(7) Dodatna terjatev tega večjega zneska se more opustiti s pooblastilom finančnega ministrstva, ako je pristojbinski zavezanec brez odplačila trajno prepustil nižje cenjeni predmet tuzemski zbirki (muzeju, knjižnici itd.), ki se more javno ogledati.

§ 18.

Cenitev pravice užitka in pravice do rabe.

(1) Kadar se ceni pravica užitka ali pravica do rabe (§ 20, odstavek 1 in 2, cesarskega ukaza) je dolgove ali bremena, ki se držé služne stvari, naprej odbiti od kosmate vrednosti služne stvari. Dolgove ali bremena pa, ki naj zadenejo edino le užitnega upravičenca ali edinole pridobitnika obremenjene reči, je odbiti šele po cenitvi od vrednosti pripada, ki jo manjšajo.

(2) Ako je doba služnosti odvisna od časa življenja več oseb tako, da ugasne služnost ob smrti osebe, ki prva umre, je merodajen za uvedbo vrednosti čas življenja najstarejše osebe.

§ 19.

Pripad imovine, obremenjene s pravicami užitka, pravicami do rabe ali pravicami prejemati rente.

(1) Dedno pristojbino za pripad stvari, ki je obremenjena s pravico užitka, pravico do rabe ali pravico prejemati rente ali s pravico do drugih ponavljajočih se plačil v prid tretji osebi, je poizvedeti brez ozira na obogatbo, ki nastane svoječasno z odpadom teh pravic, in na prošnjo pristojbinskega zavezanca naj jo finančno oblastvo prve stopnje odloži po § 21 cesarskega ukaza

dotlej, da neha obremenitev; pristojski zavezanec pa mora na zahtevanje finančnega oblastva dati primerno varščino za pristojbino.

(2) Ako gre ali pripade pravica užitka ali pravica do rabe stvari, ki jo je ceniti po § 20, odstavka 1 in 2, cesarskega ukaza, več osebam zaporedoma, je vzeti ob ovedbi dedne pristojbine za pripad služne reči, ki je določena v § 21, odstavka 1 do 3, cesarskega ukaza, vrednost služnosti z zneskom, ki ustreza njeni skupni dobi, k večjemu pa s polovico vrednosti služne reči.

(3) Z obogatbo, ki nastane s tem, da neha obremenitev (§ 21, odstavek 3, cesarskega ukaza) je ravnati ob ovedbi dedne pristojbine kakor s samostojnim pripadom.

§ 20.

Odbijanje dolgov in bremen. Obče določilo.

(1) Dolgove in bremena, kojih odbitek od zapuščine se zahteva, da se preračuni dedna pristojbina (§ 22 cesarskega ukaza), je uveljavljati in verjetno dokazati pred odmero pristojbine, najdalje pa preden nastopi pravomočnost te odmere, drugače se ne vpoštevajo ob ovedbi dedne pristojbine. O tem, da se uveljavljani odbitni postavki niso pripoznali, je izrečno obvestiti pristojbinskega zavezanca.

(2) Ako se naj dolgovi in bremena ne odbijejo od cele zapuščine, temveč le od določenega dela ali pripada, je tudi dokazati, da se tičejo le tega dela ali pripada.

§ 21.

Kako se dokazujejo dolgovi in bremena.

(1) Za verjetni dokaz dolgov in bremen služijo — ne kraté zaukazov, ki so v §§ 22 do 24 — le naslednja dokazila:

1. Pravne listine, ki jih je izdal zapustnik sam ali osebe, kojih pravni naslednik ali pooblastilec je bil, v svrhu, da služijo za dokaz o terjatvi, ki se uveljavlja za odbitni postavki. Ako listine ni izdal zapustnik sam, temveč druga oseba in ako se trdi, da je bil zapustnik kakor

pravni naslednik ali pooblastilec zavezan iz dolžnega razmerja, se mora dokazati prehod obveznosti od pravnega prednika na njega ali pooblastilo, ki ga je dal.

2. Poverjeni izpiski iz javnih knjig.

3. Poverjeni izpiski iz redno pisanih trgovinskih in obrtnih knjig o terjatvah ali dolgovih iz trgovinskega ali obrtnega obrata.

4. Pobotnice javnih oblastev in uradov o plačilih, plačanih po zapustnikovi smrti, da so se poravnale njegove obveznosti.

5. Pravomočni plačilni nalogi, odločbe in izkazi zaostankov javnih oblastev in uradov, kolikor kažejo, da je bila terjatev ob nastopu pristojbinske dolžnosti na dolgu.

Inozemski državi plačane državne dedinske davščine, ki jih je po § 6, odstavka 1 in 2, cesarskega ukaza vračunati med zapuščinske dolgove, je izkazati s plačilnimi potrdili inozemskega oblastva.

6. Pravomočne razsodbe in sodbe sodišč.

Te dokazne moči pa nimajo sodbe o zamudah, pripoznalne sodbe in plačilna povelja v opominjalnem postopanju, ki so se izdala proti dedičem (volilojemnikom), in sodbe, ki slone le na zapustnikovi pripoznavi dolga, obseženi v odredbi poslednje volje.

Razsodbe in sodbe inozemskih sodišč služijo z omejitvijo, obseženo v sprednjem odstavku, za verjetni dokaz dolgov, ako tvorijo po tuzemskih predpisih izvršilni naslov.

7. Potrdila varstvenega ali skrbstvenega sodišča, da je ovedelo in pripoznalo obstoj in izmero terjatve, ki se je stavila na zapuščino.

(2) V primerih št. 1, 2, 3 in 6 prvega odstavka je predložiti na zahtevanje finančnega oblastva tudi upnikova potrdila ali druga dokazila o izmeri dolga, obstoječi ob nastopu pristojbinske dolžnosti. Ako se ne ustreže takemu pozivu, more finančno oblastvo po svobodnem preudarku docela ali deloma odrediti pripoznavo odbitnega postavka. Zgolj za navedeni namen izdana potrdila in dokazila so kolka prosta.

(3) Glavniški dolgovi in obresti, za katere je potekel rok zastaranja, se morejo pripoznati za odbitne postavke le tedaj, ako se tudi dokaže, da ni nastopilo zastaranje zaradi prekinjenja.

§ 22.

Olajšani dokaz za terjatve trgovcev in obrtnikov.

Terjatve trgovcev in obrtnikov iz njihovega trgovskega ali obrtnega obrata je s pogojem, da vse terjatve istega upnika, uveljavljane za odbitne postavke k zapuščini, ne presegajo zneska 500 K, pripoznavati za odbitne postavke na podstavi nepoverjenih knjižnih izpiskov ali nesumljivih računov upnika, ako kaže vsebina teh dokazil, da se je izvršila upnikova dajatev pred zapustnikovo smrtjo, in ako se nadalje z upnikovo izjavo ali drugače verjetno izkaže, da se je poravnal dolg šele po zapustnikovi smrti ali da je še neporavnan.

§ 23.

Drugačne olajšave dokaza.

(1) Odbitni postavki, ki se nanašajo na zapustnikovo zadnjo bolezen in na njegov pogreb, ter dolgovi, ki so iz časa pred zapustnikovo smrtjo in v tem času še niso poplačani, o katerih se pa navadno ne izdajajo pravne listine, n. pr. dolgovi iz tekočega gospodarskega obrata, dolgovi gospodinstva i. dr. se morejo, če terjatve niso dalje nego dve leti zaostale in so primerne zapustnikovim imovinskim razmeram, tudi dokazati:

1. z računi ali pobotnicami upnikov ali

2. s sodno oglasitvijo takih terjatev ali izdatkov, kolikor so jih pripoznali dediči.

(2) Ta določila veljajo zlasti tudi za terjatve mezd oseb, ki so bile k zapustniku v mezdnem ali službenem razmerju.

§ 24.

Dolgovi in bremena, ki ne sloné na pravnem opraviu niti na javnem pravu.

Dolgove in bremena, ki ne sloné niti na pravnem opraviu niti na javnem pravu, more

finančno oblastvo docela ali deloma pripoznati za odbitne postavke na podstavi svobodnega uvaževanja dokazov, tudi če se ne predložijo v §§ 21 do 23 navedena dokazila.

§ 25.

Zapustnikove pripoznave dolga.

Na terjatve, kojih odbitek se zahteva na podstavi pripoznave dolga, ki je v odredbi zapustnikove poslednje volje, se je ob preračunu dedne pristojbine le tedaj ozirati kakor na odbitne postavke, ako se po §§ 21 do 24 verjetno dokaže obstoj terjatve. Brez takega dokaza je ravnati z njimi kakor z volili osemi, ki je oznamenjena, da ima pravico terjati, ako ta oseba uveljavlja znesek terjatve ali sprejme njega plačilo.

§ 26.

Plačilna dolžnost in jamstvo.

(1) Nerazdelna plačilna dolžnost in jamstvo po § 23 cesarskega ukaza ni omejeno na čas do prisodbe zapuščine.

(2) Ako je izmed več oseb, katerim je skupno pripala imovina, ena plačala celo pristojbino in je s tem pridobila za svojo terjatev povračila predpravo in čin plačane pristojbine (§ 23, odstavek 2, cesarskega ukaza), mora urad, na katerem se je vplačala pristojbina, dati zastavnim upnikom na njihovo prošnjo pojasnilo o imenu in stanovanjskem plačniku in o višini pristojbine, ki jo je plačal.

§ 27.

Pravne domneve.

(1) Finančno oblastvo more izpregledati predložbo v § 24, odstavek 3, cesarskega ukaza, omenjenega protidokaza, ako mu je iz okolnosti primera znano, da pravne domneve odstavkov 1 in 2 imenovanega paragrafa nasprotujejo dejanskemu stanju.

(2) Tretji osebi podeljenega pooblastila, dvigati obresti položene imovine ali razpolagati z njimi, ni smatrati za pravico razpolaganja ali sorazpolaganja s to imovino v zmislu § 24, odstavek 1, cesarskega ukaza.

§ 28.

Zastopanje finančnega oblastva pri popisu inventarja.

(1) Ako je po določitih drugega poglavja, peti oddelek, cesarskega patenta z dne 9. avgusta 1854. l. (drž. zak. št. 208) narediti zapuščinski inventar, mora razpravno sodišče pravočasno naznaniti zaukaz naroka za popis zapuščinskega inventarja finančnemu oblastvu prve stopnje, v čigar okolišu ima sodišče svoj sedež, da morebiti pošlje zastopnika, ako sodišče vé ali ima vzrok domnevati, da vrednost zapuščinske imovine brez odbitka dolgov in bremen presega 50.000 K.

(2) V vseh primerih je obvestiti finančno oblastvo o popisu inventarja, ako prosi za to na razpravnem sodišču.

(3) Ako je popisati inventar v drugem sodnem okolišu in ako je obvestiti finančno oblastvo o popisu, mora razpravno sodišče opozoriti zaproseno sodišče, da je treba finančno oblastvo (odstavek 1) obvestiti o naroku za popis inventarja.

(4) Ako popiše inventar sodni komisar, mora ta komisar v zmislu sprednjih določil obvestiti finančno oblastvo.

(5) Zastopnik finančnega oblastva ima pravico ob popisovanju inventarja delovati na to, da se pravilno in popolno poizvedó sestavine zapuščinske imovine in njihova resnična vrednost in sicer s tem, da kaj dejanskega pove ali stavi predloge.

(6) Stroške, da se odpošlje zastopnik finančnega oblastva k napravi zapuščinskega inventarja, plača državni zaklad.

§ 29.

Prisodba zapuščine, preden se plačajo ali zavarujejo zapuščinske davščine.

(1) Ako se prisodi zapuščina po § 26, odstavek 2, cesarskega ukaza, preden se plačajo dedne pristojbine in druge zapuščinske davščine, je treba v razpravnem zapisniku ali na osnutku prisojilne listine navesti dano varščino. Ako se taka varščina ni dala, je treba navesti, v katerih imovinah (nepremične zapuščinske stvari ali k zapuščini spadajoči pokladi) vidi razpravni sodnik zadostno založbo pristojbin in drugih davščin.

(2) Ako pridejo v poštev pokladi za založbo pristojbin in drugih davščin, se je treba ozirati na to, da se more po § 28, odstavek 3, cesarskega ukaza, po okolišnih izročiti devet desetink vrednosti teh imovin.

§ 30.

Izročanje pokladov in drugih imovin.

(1) Predpisom § 28 cesarskega ukaza so zavezane tudi imovine, ki sicer niso predmet sodne razprave, ki pa so po določitih tega cesarskega ukaza ali §§ 14 in 15 zakona z dne 18. junija 1901. l. (drž. zak. št. 74), zavezane dedni pristojbini.

(2) Prisodba zapuščine kakor taka ne vsebuje v § 28 cesarskega ukaza določenega izrečnega dovoljenja razpravnega sodišča, da se smejo imovine izročati, dvigati ali zastavljati.

(3) Dovoljenja razpravnega sodišča za izročitev ali zastavbo zavarovalnih vsot, ki jih je dolžna plačati zavarovalnica zaradi smrti zavarovanca (zavarovatelja), ali pokladov (§ 28 cesarskega ukaza), ni treba, ako se omejuje izročitev (zastavba) na znesek k večjemu 20.000 K in ako se vrhutega najmanj ena petina zavarovalne vsote ali vrednosti položenih imovin pridrži v zavarovalnici ali pri hranilcu za založbo pristojbin; zavarovalnica ali hranilec pa mora, da se izogne pravnim posledicam, ki so združene z neupravičeno izročitvijo (zastavbo), takoj obvestiti sodišče o izročitvi ali zastavbi ter navesti skupni znesek zavarovalne vsote (poklada), višino izročenega ali zastavljenega zneska ter ime in stanovališče zapustnika in tistega, ki je dvignil ali zastavil imovine.

(4) Imovine, ki so v varnostnih predalih (safes), se ne smejo izročiti brez izrečnega dovoljenja razpravnega sodišča tudi tedaj ne, če je izmed več oseb, ki imajo pravico razpolagati z varnostnim predalom, umrla tudi le ena oseba.

§ 31.

Dolžnost podajati zapuščinske izkaze.

(1) Zapuščinski izkaz (§ 46 zakona z dne 9. februarja 1850. l. [drž. zak. št. 50]), je podati

na razpravnem sodišču, kolikor v naslednjih določilih ni določeno nič drugega. Dolžnost, podati ta izkaz, je naložena:

1. Za vse v § 1, odstavek 1, št. 1, cesarskega ukaza navedene pripade (dediščine, volila) dedičem nerazdelno z morebitnimi pooblaščenci dedičev;

2. pri fideikomisarskih substitucijah substitutu, kadar nastopi primer substitucije;

3. pri pripadih fevdnih in rodbinskih fidejkomisov (§ 1, odstavek 1, št. 4, cesarskega ukaza) pridobitniku. Ako fidejkomis ne pripade zaradi smrti dosedanjega imetnika, mora pridobitnik vložiti na sodišču, ki je pristojno, skrbeti za rodbinski fidejkomis, ali, kolikor gre za pripade fevdov, na vpisnem uradu (§ 9, odstavek 4) imovinski izkaz, na katerega je zmislu primerno uporabljati predpise o zapuščinskem izkazu.

(2) V § 1, odstavek 1, št. 2 in 3, potem odstavka 2 in 3, oznamenjene pripade, všteti v §§ 16 in 24 cesarskega ukaza in v §§ 14 in 15 zakona z dne 18. junija 1901. l. (drž. zak. št. 74) navedene imovine je vstaviti v te izkaze, kolikor je dejanstvo njihovega pripada znano osebam, ki so dolžne podati zapuščinski izkaz, ali pa jih morajo tisti, ki so dolžni podati zapuščinski izkaz, naznaniti hkratu s tem izkazom vpisnemu uradu (§ 9, odstavek 4).

(3) O pripadih v sprednjem odstavku oznamenjene vrste ter o pogojih pripadih ter pripadih z določenim rokom mora pridobitnik hkratu z naznanilom, določenim v § 41 cesarskega ukaza, ako pa ni dolžen podati naznanila, v šestih mescih po pričetku pristojbinske dolžnosti podati vpisnemu uradu (§ 9, odstavek 4) izkaz za odmero dedne pristojbine ter navesti vrednost posameznih imovinskih delov. Te dolžnosti je pridobitnik oproščen, ako so bile vrednosti pripalih imovin v zmislu odstavka 2 vzprejete v že podani zapuščinski izkaz.

(4) Ako se zaradi pravde po prisodbi pokaže prememba v osebi pridobitnikov ali v razdelitvi zapuščinske imovine, so pridobitniki nerazdelno dolžni izročiti vpisnemu uradu (§ 9, odstavek 4) zapuščinski izkaz.

§ 32.

Oblika in vsebina zapuščinskega izkaza.

(1) Zapuščinski izkaz je narediti po priloženem vzorcu in držé se nastopnih predpisov.

(2) Podpisati ga morajo dediči in, ako je kaj pooblaščenecv dedičev, tudi ti pooblaščenci. Ako se stavijo znatne težave proti temu, da bi ga podpisali vsi dediči in pooblaščenci dedičev, z ozirom na kraj njihovega bivanja ali iz drugih razlogov, zadošča podpis enega dediča ali enega pooblaščenca dedičev.

(3) Zapuščinski izkaz se deli v pet delov, in sicer:

1. Zapuščinska imovina.

Prvi del zapuščinskega izkaza mora obsegati popis vse imovine umrlega, ki pride v poštev za poizvedbo dedne pristojbine, ter cenitev posameznih imovinskih sestavin, in sicer na podstavi zapuščinskega inventarja ali, če se ni naredil inventar, na podstavi imovinske priznanice namesto prisege (§ 114 cesarskega patenta z dne 9. avgusta 1854. l. [drž. zak. št. 208]).

Pri tem je navesti posamezne k zapuščini spadajoče nepremične stvari s prituklinami vred, vrednostne papirje po številu in vrsti z navedbo njihove imenske in kurzne vrednosti, potem posamezne terjatve in drugo premično imovino ločeno in je nadalje povedati, na kateri podlagi (sodni inventar, imovinska priznanica namesto prisege, sodna cenitev, zaznamovanje kurzov itd.) se je poizvedela vrednost posameznih predmetov. Pri vrednostnih papirjih in terjatvah je izkazati zlasti tudi obresti, ki so že plačne na dan pripada, nadalje tiste še ne plačne obresti, ki so se nabrale do dneva pripada (na pr. obresti od kosov, kuponske obresti).

V ta del zapuščinskega izkaza je vstaviti nadalje v § 31 omenjene imovinske sestavine, tudi, kolikor niso predmet razprave.

Terjatve, za katere se zahteva docela ali deloma oprostitev od dedne pristojbine zaradi neizterljivosti ali negotovosti, je privzeti kakor druge terjatve v izkaz aktivne imovine, toda v razpredelku „Pripomnje stranke“ jih je oznameniti za neizterljive ali negotove; pri tem je navesti vzrok neizterljivosti ali negotovosti.

2. Odbitni postavki.

V drugem delu zapuščinskega izkaza je izkazati dolgove in bremena, kojih odbitek od zapuščine se zahteva, ločeno po posameznih postavkih in z navedbo pravnega naslova.

Pri zastavnopravno zavarovanih dolgovih in bremenih je natančno oznameniti nepremičnino, ki jamči.

Nadalje je navesti, ali se tičejo posamezni dolgovi in bremena cele zapuščine ali le določena dela ali pripada. V poslednjem primeru je natančneje oznameniti ta del ali pripad.

Pri bremenih, ki so užitna pravica ali pravica do ponavljajočih se dajatev, je natančneje navesti, kako dolgo traja obremenitev in, ako treba, kako se poizve njena vrednost.

Na koncu tega dela je izkazati čisto vrednost imovine, ki se pokaže iz tega, da se nasproti postavijo aktivna imovina in odbitni postavki.

3. Pripadi.

V tretjem delu zapuščinskega izkaza je navesti:

Imena in stanovališče oseb, ki se kakor dediči, voliljemniki ali sicer kakor pridobitniki v zmislu cesarskega ukaza udeležujejo dedni pristojbini zavezane imovine, potem — ako so te navedbe važne za izmero dedne pristojbine — vrsto in stopnjo med zapustnikom in pridobitniki obstoječega razmerja sorodstva ali svaštva, nadalje morebitno mezдно ali službeno razmerje med pridobitnikom in zapustnikom. V navedbah je natančno razlikovati med sorodstvom in svaštvom.

Pri pripadih, za katere se zahteva pristojbina oprostitev ali znižanje pristojbine, je navesti pravni naslov in zakonito določilo, na katero se opira ta zahteva.

Nadalje je gledé posameznih pripadov navesti pripalo nepremično in premično imovino, čisto vrednost, ki se pokaže oziraje se na dolgove, bremena in naložena volila, in odstotni postavek dedne pristojbine, ki ga je uporabljati po številki 1 tarife in po drugih določenih cesarskega ukaza.

4. Izkaz za pristojbine od nepremičnin.

V četrtem delu zapuščinskega izkaza je navesti k dedni imovini spadajoče nepremične reči

z vrednostjo, ki je vstavljena v prvem delu zapuščinskega izkaza, ter oznameniti osebo pridobitnika, nadalje je tu poočititi pravni naslov in dan, katerega jih je pridobil zapustnik, ter odstotni postavek za pristojbino od nepremičnin.

5. Posebne navedbe.

Peti del zapuščinskega izkaza mora obsegati morebitne posebne navedbe stranke, vsekakor pa navedbo, ali se je zapuščinska imovina razdelila med zapuščinske deležnike na podstavi zakonitega, oporočnega ali pogodbenega dednega nasledstva ali pa razlikuje se od tega (zaradi dednih odrek, dednih dogovorov i. dr.), nadalje ali so se zaračunili prejemki, ki so se prejeli naprej.

Pri tem je navesti med zapuščinskimi deležniki ukrenjene dogovore po njihovi bistveni vsebini in z navedbo podlag v številkah.

Končno je, ako je bila med zapustnikom in preživelim zakoncem vkupnost imovine za primer smrti, navesti tukaj to okolnost.

§ 33.

Priloge zapuščinskega izkaza.

Za dokaz dolgov in bremen potrebne listine in spise ter morebiti potrebna dokazila razmerja sorodstva, svaštva, mezdnega ali službenega razmerja pridobitnika k zapustniku, potem pripomočke, da se obrazloži pravica zahtevati pristojbinsko oprostitev ali pristojbinsko ugodnost, ali prošnja za pripoznanje neizterljivosti ali negotovosti zapuščinskih terjatev, je priložiti zapuščinskemu izkazu v izvorniku ali poverjenem prepisu. Ako so ta dokazila v razpravnem aktu, zadošča sklicevanje na nje.

§ 34.

Zapuščinski izkazi s sodelovanjem sodišča.

(1) Predpisov §§ 32 in 33 se je držati tudi tedaj, ako napravi zapuščinski izkaz sodišče. Ako slone navedbe zapuščinskega izkaza na navedbah v razpravnem zapisniku, nadomeščajo podpisi strank na razpravnem zapisniku njihov podpis na zapuščinskem izkazu.

(2) Pri zapuščinah, kojih vrednost brez odbitka dolgov in bremen in prištevši druge dedni

pristojbini zavezane pripade, za katere je morda zvedelo sodišče (§ 31, odstavek 2), ne presega zneska 10.000 K, se lahko vzprejme zapuščinski izkaz v razpravni zapisnik. Ta zapisnik mora obsegati potem vse navedbe, ki jih je vzprejeti v zapuščinski izkaz. Gledé aktivne imovine pa zadošča sklicevanje na imovinsko priznanico namesto prisege ali na inventar, ki ju je smatrati za sestavino zapuščinskega izkaza, kolikor se je v zapisniku tako sklicevalo na nja.

(3) Razpravni zapisnik, ki se dá v podstavo zapuščinskemu izkazu ali ga nadomešča, je, uporablja je pristojbinske predpise, enačiti zapuščinskemu izkazu.

§ 35.

Zapuščinski izkaz odpade.

Ako se plača dedna pristojbina po določilih tega ukaza v kolkovnih znamkah (§ 44), ni treba napraviti zapuščinskega izkaza.

§ 36.

Pogoji prisodbe; obveščanje sodišč o plačilu pristojbine.

(1) Razen primerov § 26, odstavka 1 ali 2 cesarskega ukaza se zapuščina ne sme prisoditi, preden so se plačale ali zadostno zavarovale dedne pristojbine, pristojbine od nepremičnin, ki jih je plačati o priliki prenosa zaradi smrti, in druge davščine, ki jih je plačati od zapuščine, to je za prenos zaradi smrti.

(2) O popolnem plačilu imenovanih pristojbin je treba obvestiti sodišče v vseh primerih.

§ 37.

Zapuščinski izkaz se pošlje vpisnemu uradu.

(1) Razpravno sodišče mora zapuščinski izkaz primerjati z razpravnimi akti, ako treba, ukreniti, da se dopolni ali popravi, in ga s potrdilom, da se ujema z zapuščinskimi akti in s posledkom razprave, brez izogibnega odloga poslati vpisnemu uradu (§ 9, odstavek 4) tistega okraja, v katerem ima sodišče svoj sedež (§ 46, četrti odstavek, zakona z dne 9. februarja 1850. l. [drž. zak. št. 50]).

(2) Ako se po § 34, odstavek 2, zapuščinski izkaz vzprejme v razpravni zapisnik, mora razpravno sodišče brez izogibnega odloga poslati imenovanemu uradu razpravni zapisnik, priloživši imovinsko priznanico namesto prisege ali inventar ali v izvorniku ali v poverjenem prepisu ter za dokaz odbitnih postavkov priložena dokazila, sklicujé se na § 34, in hkratu naznaniti, da se je odkazala zapuščina.

§ 38.

Odprava nedostatkov zapuščinskega izkaza.

Ako se zapuščinski izkaz ni naredil po določilih tega ukaza ali, ako so v njem nepravilnosti ali nepopolnosti, ki so važne za odmero pristojbine, mora finančno oblastvo, ako treba, prisiliti stranko, da popravi ali dopolni zapuščinski izkaz, ali postopati po § 42.

§ 39.

Ako se zapazijo nezakovitosti.

(1) Ako zve sodišče o priliki zapuščinske razprave, da so se zatajili imovinski predmeti, ki so zavezani dedni pristojbini, mora to naznaniti vpisnemu uradu, kadar pošlje zapuščinski izkaz ali zapuščinske akte (§ 37).

(2) Ako zve finančno oblastvo, da so se zatajili predmeti, o katerih je treba razpravljati, ker so sestavine zapuščine, mora o tem obvestiti razpravno sodišče:

§ 40.

Zapuščinski izkaz, ako se prisodi zapuščina, preden so plačane ali zavarovane dedne pristojbine.

(1) Ako se po § 26 cesarskega ukaza prisodi zapuščina, preden se plačajo ali zavarujejo dedne pristojbine, pristojbine od nepremičnin, ki jih je plačati o priliki prenosa zaradi smrti, in druge davščine, ki jih je plačati od zapuščine, mora razpravno sodišče najdalje v osmih dneh potem, ko je odpravilo prisojilno listino, poslati vpisnemu uradu (§ 9, odstavek 4) ali

a) zapuščinski izkaz ali

b) v primeru § 34, odstavek 2, zapuščinske akte (§ 37, odstavek 2), naznanivši odkaz zapuščine ali

c) sestavek za odmero pristojbin potrebnih navedb, ki ga je naredilo sodišče po vzorcu za zapuščinski izkaz.

(2) Dolžnost stranke izročiti samostojen zapuščinski izkaz in posledice, ako se ne izpolni ta dolžnost, se ne izpreminjajo s tem, da se pošlje sestavek po odstavku 1, lit. c). V tem primeru mora stranka izročiti zapuščinski izkaz v tridesetih dneh po prisodbi na vpisnem uradu (§ 9, odstavek 4).

§ 41.

Zapuščine inozemcev.

(1) Ako gledé zapuščinske imovine inozemca, ki je zavezana dedni pristojbini, razpravljanje ne gre avstrijskemu sodišču (§ 23. odstavek 1, cesarskega patenta z dne 9. avgusta 1854. l. [drž. zak. št. 208]), je vložiti zapuščinski izkaz naravnost na vpisnem uradu (§ 9, odstavek 4) okraja, v katerem ima svoj sedež sodišče, ki je pristojno za uradovanje po §§ 137 do 139 cesarskega patenta z dne 9. avgusta 1854. l. (drž. zak. št. 208).

(2) V ostalem je na ta zapuščinski izkaz zmislju primerno uporabljati določila §§ 32 in 33.

§ 42.

Odmera na podstavi drugih pripomočkov.

Neodvisno od dolžnosti stranke podati zapuščinski izkaz in druge izkaze, oznamene v § 31 tega ukaza, ima finančno oblastvo po § 29, odstavek 2, cesarskega ukaza pravico, odmeriti dedne pristojbine na podstavi drugih pripomočkov (na primer razpravnih aktov in drugih sodnih aktov, dohodarstvenih kazenskih aktov, uradnih ugotovitev, listin, sodnih cenitev, in dr.).

§ 43.

Nadomestne obresti.

(1) Tek v § 29, odstavek 3, cesarskega ukaza določene šestmesečne dobe se prične z dnem, katerega se prične pristojbinska dolžnost (§ 8 cesarskega ukaza).

(2) Zaukazi §§ 22 do 25 ministrstvenega ukaza z dne 21. junija 1901. l. (drž. zak. št. 75) o nadomestnih obrestih ostanejo v veljavi s spremembami, ki se podajajo iz § 29, odstavek 3, cesarskega ukaza.

§ 44.

Plačevanje dedne pristojbine v kolkovnih znamkah.

(1) Za zapuščino, ki sestaja le iz premičnih reči, je plačati od posameznih pripadov poizvedene dedne pristojbine v kolkovnih znamkah, ako njihov skupni znesek ne presega 50 K.

(2) Dedne pristojbine mora v tem primeru preračunati razpravni sodnik; ta sodnik mora tudi dognati in popreskusiti dolgove in bremena, ki jih je odbiti od zapuščine ali od posameznih pripadov ali delov zapuščine, po določilih tega ukaza na podstavi dokazil, ki jih je predložil pristojbinski zavezanec.

(3) Tako preračunjeno dedno pristojbino mora sodišče naznaniti pristojbinskemu zavezancu s pozivom, da najdalje v osmih dneh prinese kolkovne znamke, ki so potrebne za plačilo pristojbine.

(4) Kolkovne znamke, ki so jih nerazdelno dolžni prinesiti pristojbinski zavezanci, je pritrčiti na razpravnem zapisniku ali na osnutku prisojilne listine in jih s tem, da se udari na nje sodni pečat v črni barvi, razvrediti tako, da se vidi del pečatovega odtiska na kolkovni znamki, drugi del pa na papirju, na katerem je pritrjena znamka.

(5) Ako pristojbinski zavezanec ne prinese za plačilo dedne pristojbine potrebnih kolkovnih znamk v roku, določenem v tretjem odstavku, mora razpravno sodišče obvestiti finančno oblastvo prve stopnje, v koje okolišu ima svoj sedež, da predpiše dedno pristojbino. V tem primeru nastopijo škodljive posledice § 43, odstavek 2, cesarskega ukaza.

§ 45.

Ugovori zoper sodno poizvedbo pristojbin.

Ako pristojbinski zavezanec ugovarja zoper preračun v kolkovnih znamkah plačane dedne pristojbine, ki ga je naredilo razpravno sodišče, odloči o tem finančno oblastvo. V ta namen mora sodišče naznaniti ugovore pristojnemu finančnemu oblastvu prve stopnje (§ 44, odstavek 5) ter priložiti razpravni akt.

§ 46.

Uradna odmera dedne pristojbine.

(1) Kolikor dedne pristojbine ni plačati v kolikovnih znamkah, se uporabljajo na naznanilo pristojbine pristojbinskemu zavezancu ter na plačilo pristojbine določila § 60 zakona z dne 9. februarja 1850. l. (drž. zak. št. 50) in drugi zadevni predpisi. Isto velja v primerih § 44, odstavek 5.

(2) Dedno pristojbino je poizvedeti, ločeno za vsakega posameznega pridobitnika, od čiste vrednosti cele, pripale mu imovine; pri tem jo je zaokrožiti, kakor je zaukazano v opomnji 2 k številka 1 in 2 tarife. Ako znaša čista vrednost manj kakor 40 K, se pristojbina ne zaokroži in ulomke vinarjev, ki se pokažejo ob poizvedbi pristojbine, je puščati v nemar.

§ 47.

Vpogledovanje v razpravne akte.

Finančna oblastva morejo vsakčes vpogledati razpravne akte na sodišču ali si izprositi te akte. Prošnji, naj se jim pošljejo akti, morajo sodišča ustrezati, kolikor dopušča to njihovo uradovanje. Finančna oblastva morajo razpravne akte brez odloga vrniti sodišču, ko so povzela za njihovo uradovanje merodajne podatke.

II. Darilne pristojbine.

§ 48.

Dopisi pri darilih.

(1) Določilo § 30, odstavek 2, cesarskega ukaza, po katerem dopisi, običajni ob priložnostnih darilih, ne osnujejo pristojbinske dolžnosti naklonitve, se uporablja, ako je iz dopisov darilca ali obdarovanca ali iz okolnosti razvidno, da gre za tako darilo, in ako višina darovanega zneska ali razmere posebnega primera ne izključujejo, da se smatra naklonitev za prigodno darilo.

(2) Pri darovih za učne, dobrodelne in človekoljubne namene, pri darovih za pospeševanje znanosti ali umetnosti, potem pri darovih za druge občekoristne namene je odvisna pristojbinska oprostitve od tega, da dopisi, naslovljeni na obdarovanca ali darilca, razen poročila o daru ali

njega prejemu in morebiti navedbe njegovega namena nimajo drugih pravnih odredb, ki se tičejo naklonitve, na primer pridržkov pravic za darilca ali za druge osebe.

§ 49.

Daritev užitnih pravic do nepremičnih reči.

Brezplačno dovolitev uživati ali rabiti nepremično reč, je smatrati za daritev premične reči, ne kraté določil o davščinski oblasti (§ 5 in 38, odstavek 1, cesarskega ukaza).

§ 50.

Uporabljanje določil oddelka I na darilne pristojbine.

Na darilne pristojbine je zmislu primerno uporabljati določila §§ 5, 9, 10, 11, 15, 18, 19 in 20, nadalje, kolikor gre za daritev skupnih reči (§ 302 o. d. z.) ali nepremičnih reči, tudi določila §§ 21 in 22.

§ 51.

Plačevanje darilne pristojbine v kolikovnih znamkah.

(1) Pristojbino od daritev premičnih reči med živimi je plačevati v kolikovnih znamkah, ako pristojbina ne presega 50 K, na listini, narejeni o daritvi (§ 30, odstavek 2, cesarskega ukaza).

(2) Kolikovne znamke je razvrediti s tem, da se piše čez nje, držé se določil § 3 ukaza finančnega ministrstva z dne 28. marca 1854. l. (drž. zak. št. 70).

(3) Ako se pristojbina, ki jo je plačati po prvem odstavku v kolikovnih znamkah, ne plača ali ne plača po predpisu, nastopijo škodljive posledice § 43, odstavek 2, cesarskega ukaza.

§ 52.

Uradna odmera darilne pristojbine. Naznanilo za odmero.

(1) Daritve med živimi je naznaniti, kolikor ni plačati darilne pristojbine po § 51 tega ukaza

v kolkovnih znamkah, po nastopu njihove pristojbinske dolžnosti (§ 33 cesarskega ukaza), držé se določil § 44 zakona z dne 9. februarja 1850. l. (drž. zak. št. 50), da se odmeri pristojbina.

(2) To velja zlasti tudi za ustanavljanje ustanov in dodatnih ustanov (§ 31, št. 3, cesarskega ukaza).

(3) Ako se opusti pravočasno naznanilo daritve za odmero pristojbine, ima to škodljive posledice § 80 zakona z dne 9. februarja 1850. l. (drž. zak. št. 50), ako niso dani pogoji § 43, odstavek 3, cesarskega ukaza.

(4) Za predpis in plačilo darilne pristojbine so merodajna določila § 60 zakona z dne 9. februarja 1850. l. (drž. zak. št. 50), in drugi zadevni predpisi; § 46, odstavek 2, tega ukaza je uporabljati zmislu primerno.

§ 53.

Daritve, ki so zavezane dedni pristojbini.

(1) Določila §§ 51 in 52 se ne uporabljajo na daritve med živimi, pri katerih je naprej dognano, da so zavezane dedni pristojbini (§ 1, odstavek 3, št. 1, cesarskega ukaza).

(2) Z naklonitvami, navedenimi v § 1, odstavek 3, št. 2 in 3, cesarskega ukaza, je ravnati najprej gledé pristojbinske dolžnosti kakor z daritvami med živimi. Ako nastopijo pozneje pogoji, po katerih so zavezane dedni pristojbini, je darilno pristojbino vračunati v dedno pristojbino (§ 1, odstavek 4, cesarskega ukaza in § 2 tega ukaza).

III. Pristojbine od nepremičnin.

§ 54.

Ponovni prenos nepremičnih reči.

(1) Ugodnost po zadnjem odstavku § 1, zakona z dne 18. junija 1901. l. (drž. zak. št. 74), v besedilu, izpremenjenem s § 39, odstavek 2, cesarskega ukaza, nastopi tudi tedaj, ako se prvi prenos ni izvršil z dediščino ali volilom, temveč na drug način, ki osnuje dolžnost dedne pristojbine po § 1 cesarskega ukaza, in zemljiško-

knjižni vpis prejšnjega pripada dediščine ni pogoj zato.

(2) Za ugodnost more prositi tisti, kateremu je prvemu pripala nepremičnina. Dobo dveh let je računati od dneva, katerega je prvič pripala dediščina, do dneva, katerega zopet pripade dediščina ali se je sklenilo pravno opravilo med živimi, ki je sledilo.

§ 55.

Brezplačni prenos nepremične reči, obremenjene z užitnimi pravicami, s pravicami do rabe ali pravicami do prejetja rent.

§ 21 cesarskega ukaza in § 19 tega ukaza veljata zmislu primerno tudi za pristojbine od nepremičnin. Ako se torej nepremična reč, ki je obremenjena z užitno pravico, s pravico do rabe ali prejetja rent ali s pravico do drugih ponavljajočih se dajatev, prenese zaradi smrti ali z daritvijo, je poizvedeti pristojbino od nepremičnin najprej le od kosmate vrednosti služne reči, zmanjšane za kosmato vrednost služnosti ali pravice (§ 20 cesarskega ukaza) brez ozira na obogatbo, ki nastopi svoječasno, kadar odpade obremenitev, in jo odložiti po § 21 cesarskega ukaza na prošnjo pristojbinskega zavezanca — eventualno za primerno zavarovanje. Ko neha obremenitev, je odmeriti pristojbino od nepremičnin, držé se določila § 19, odstavek 3, tega ukaza, od zneska vrednosti, ki je bil prej zaradi obremenitve oproščen pristojbine od nepremičnin, in jo plačati poleg odložene pristojbine od nepremičnin.

§ 56.

Druga določila.

(1) Na pristojbine od nepremičnin za prenos zaradi smrti ali z brezplačnim pravnim opravilom med živimi se zmislu primerno uporabljajo vsi predpisi cesarskega ukaza o dednih in darilnih pristojbinah, izvzemši § 13, toliko, kolikor se ti predpisi nanašajo ali edinole na nepremične ali tako na premične kakor tudi na nepremične reči in se ne tičejo odbitka dolgov in bremen za poizvedbo pristojbini zavezane vrednosti; nadalje je določila §§ 2, 4, 6, 8, 9, 10, 13 in 53, odstavek 2, tega ukaza zmislu primerno uporabljati na pristojbine od nepremičnin.

(2) Za brezplačno dovolitev užitka ali rabe nepremične reči zaradi smrti ali med živimi ni plačati pristojbine od nepremičnin po § 6 zakona z dne 18. junija 1901. l. (drž. zak. št. 74).

(3) Gledé tega, kako in kdaj se plačujejo pristojbine od nepremičnin, ostanejo dosedanja določila neizpremenjena.

IV. Skupna določila.

§ 57.

Genitev vrednostnih papirjev in denarnih vrst.

Ako so vrednostni papirji, tuzemski trgovinski novci ali inozemske denarne vrste predmet prenosa, ki je zavezan dedni ali darilni pristojbini, je poizvedeti vrednost po določitih § 51 zakona z dne 9. februarja 1850. l. (drž. zak. št. 50) z izpremembo, ki se podaja iz cesarskega ukaza z dne 22. oktobra 1914. l. (drž. zak. št. 294), in § 8 zakona z dne 13. decembra 1862. l. (drž. zak. št. 89).

§ 58.

Odmembe za učne, dobrodelne ali človekoljubne namene.

(1) Ako zahteva pristojbinski zavezanec znizani pristojbinski postavki dveh odstotkov (št. 4 številka 1 in 2 tarife; opomni 6 in 7 k številka 1 in 2 tarife) in ako se ne vidi že iz vsebine sporočila poslednje volje, ustanovne ali darilne listine, da gre za odmembe v prid ustanovam za učne, dobrodelne in človekoljubne namene ali za odmembe avtonomnim zvezam, društvom in zavodom za take namene, mora to dokazati finančnemu oblastvu prve stopnje s tem, da predloži primerna dokazila. Za dokazila pridejo v poštev zlasti vsi spisi, ki natančneje oznamenjajo značaj odmembe, kakor na primer sejni zapisniki avtonomnih korporacij, društvena pravila, dopisi tistega, ki ga je odmenil i. dr.

(2) Pri odmembah društvom, družbam in zavodom je treba vrhutega dokazati, da je imovina teh združb po njihovih pravilih edinole in trajno namenjena učnim, dobrodelnim in človekoljubnim namenom, da se sme torej tudi, če se združba razdruži, porabljati le za take namene.

(3) O tem, ali so dani pogoji za uporabljanje znižanega pristojbinskega postavka, odloči finančno

oblastvo prve stopnje z izjemo, oznamenjeno v § 60.

§ 59.

Odmembe za druge občekoristne namene.

(1) Ako se prosi na podstavi sklepnega stavka opomnje 7 k številka 1 in 2 tarife za uporabljanje znižanega pristojbinskega postavka za tam navedene ustanove in odmembe za odlično občekoristne namene, je treba dokazati, v koliko je ustanova (odmemba) določena za to, da v posebni meri pospešuje obči blagor v znanstvenem, gospodarskem ali drugem oziru. Prošnjo je vložiti na finančnem oblastvu prve stopnje.

(2) Pri takih odmembah društvom, družbam in zavodom je zmislu primerno uporabljati določila § 58, drugi odstavek.

(3) Ali in v koliko je dovoliti ugodnost, odloči finančno ministrstvo po svobodnem preudarku.

§ 60.

Uporabljanje ugodnosti na inozemske ustanove i. dr.

(1) Ako se prosi na podstavi opomnje 8 k številka 1 in 2 tarife za uporabljanje znižanega postavka 2 odstotkov za odmembe inozemskim ustanovam (avtonomnim zvezam, društvom, družbam, zavodom), mora pristojbinski zavezanec v vlogi, ki jo je vložiti na finančnem oblastvu prve stopnje, razen pogojev, navedenih v §§ 58 ali 59, tudi dokazati, da zakoni dotične inozemske države za take odmembe ne določajo višje državne dedinske ali darilne davščine nego 2 odstotka in da se tudi z odmembami takim avstrijskim ustanovam (avtonomnim zvezam, društvom, družbam, zavodom) ali sploh ne ravna neugodnejše ali vsaj s pogojem vzajemnosti.

(2) O dovolitvi ugodnosti odloči finančno ministrstvo po svobodnem preudarku.

§ 61.

Preračun rokov.

V rokove po cesarskem ukazu in po tem ukazu ni vračunjati dneva, od katerega začne teči rok; rokove, ki niso določeni po dnevih, je preračuniti po koledarju.

§ 62.

Naznanilna dolžnost.

V § 41 cesarskega ukaza določena naznanila finančnemu oblastvu je pošiljati vpisnemu uradu (§ 9, odstavek 4).

§ 63.

Kolkovna prostost vlog in prilog.

(1) Na podstavi cesarskega ukaza in tega ukaza vložene prošnje za pristojbinsko oprostitev ali znižanje pristojbine so kolka proste po t. št. 44, q, zakona z dne 13. decembra 1862. l. (drž. zak. št. 89).

(2) Tem vlogam priloženi pripomočki so po § 11 zakona z dne 9. februarja 1850. l. (drž. zak. št. 50) oproščeni od kolka za priloge.

(3) Isto velja o zapuščinskih izkazih in drugih za odmero pristojbine vloženih izkazih ter o vlogah, s katerimi se izročajo.

§ 64.

Kazni zaradi nereda.

Prestopek predpisov cesarskega ukaza, v moči ostajajočih prejšnjih zakonov o dednih, darilnih pristojbinah in o pristojbinah od nepremičnin, ki jih je plačevati o priliki brezplačnih prenosov, ter določil tega ukaza in drugih za izvrševanje onih predpisov izdanih zaukazov in oblastvenih naročil more kaznovati finančno oblastvo s kaznimi zaradi nereda do 5000 kron; v vsakem ponovnem primeru in, ako se nadaljuje zanemarjanje, po vsakem brezuspešnem opominu se lahko naloži nadaljnja kazen zaradi nereda do enakega najvišjega zneska.

V. Prehodna in sklepna določila.

§ 65.

Prehodna določila obče vrste.

(1) Določila § 1, odstavek 1, št. 2 in 3, in § 1, odstavek 3, cesarskega ukaza se uporabljajo

tudi tedaj, ako je bila daritev ali ako so se napravile ženitne pogodbe pred 1. dnem januarja 1916. l., zapustnik (darilec ali zakonski drug) pa je umrl po 31. dnevu decembra 1915. l. (§§ 8 in 46 cesarskega ukaza).

(2) Predpisov cesarskega ukaza pa ni uporabljati na fidejkomisarske substitucije ali na pogojne pripade ali na pripade z določenim rokom, ako nastopi primer substitucije (pogoj ali rok) še le po 31. dnevu decembra 1915. l., zapustnik pa je umrl pred 1. dnem januarja 1916. l. Isto velja o pogojnih daritvah ali o daritvah med živimi z določenim rokom, ako je nastopil po 31. dnevu decembra 1915. l. sicer pogoj ali rok, ne pa tudi okolnost, ki osnuje pristojbinsko dolžnost (§ 33 cesarskega ukaza).

(3) Določila § 29, odstavek 3, cesarskega ukaza, po katerem se zniža v § 11 zakona z dne 18. junija 1901. l. (drž. zak. št. 74) navedena dvanajstmesečna doba na šest mesecev in se izmera tam določenih letnih obresti zvišuje na pet odstotkov, se ne uporablja, ako je nastopil pripad, ki osnuje dolžnost, plačati dedno pristojbino, že pred 1. dnem januarja 1916. l.

(4) Ugodnost po zadnjem odstavku § 1 zakona z dne 18. junija 1901. l. (drž. zak. št. 74) v besedilu, izpremenjenem s § 39, odstavek 2, cesarskega ukaza, se uporablja tudi tedaj, ako se je nepremična reč prenesla prvič pred pričetkom veljavnosti cesarskega ukaza, nadalje prenesla pa še le pozneje.

§ 66.

Prehodna določila za zapuščine po udeležnikih vojne.

(1) Ako so se v primerih § 46, odstavek 3, cesarskega ukaza odmerile zapuščinske pristojbine in pristojbine od nepremičnin po udeležnikih vojne že po dosedanjih zakonitih predpisih, je dano pristojbinskemu zavezancu na voljo, da prosi na finančnemu oblastvu prve stopnje za odpis ali znižanje pristojbin, dokazavši v § 4 cesarskega ukaza določene pogoje ter izpolnjuje zaukaze § 6 tega izvršitvenega ukaza in, ako so pristojbine že vplačane, da prosi, da se mu docela ali deloma vrnejo.

(2) To določilo se uporablja tudi tedaj, ako je zapuščinsko pristojbino odmerilo razpravno sodišče in ako se je pristojbina plačala v kolkovnih znamkah.

§ 67.

Določila, ki izgubé moč.

(1) Dosedanji ukazi in razpisi o kolkovninah in neposrednjih pristojbinah izgubé moč toliko, kolikor so v protislovju s cesarskim ukazom ali s tem ukazom.

(2) Zlasti so razveljavljeni:

1. Točka 5 ukaza finančnega ministrstva z dne 2. decembra 1850. l. (drž. zak. št. 470),

2. ukaz pravosodnega ministrstva v porazumu s finančnim ministrstvom z dne 23. marca 1852. l. (drž. zak. št. 84) o uredbi zapuščinskih izkazov,

3. ministrstvena ukaza z dne 23. marca 1852. l. (drž. zak. št. 82) in z dne 25. julija 1853. l. (drž. zak. št. 148), kolikor se nanašajo na dedne pristojbine,

4. razpis finančnega ministrstva z dne 10. aprila 1852. l. (drž. zak. št. 92), kolikor se

tiče določitve vrednosti fevdov o priliki imovinskih prenosov zaradi smrti,

5. točka 2 ukaza finančnega ministrstva z dne 20. aprila 1854. l. (drž. zak. št. 106),

6. § 11, I, lit. h, ministrstvenega ukaza z dne 28. decembra 1897. l. (drž. zak. št. 306),

7. ukaz finančnega ministrstva z dne 30. decembra 1899. l. (drž. zak. št. 3 iz leta 1900.)

8. §§ 1, 16, odstavki 3 do 5, potem §§ 18 in 21 ministrstvenega ukaza z dne 21. junija 1901. l. (drž. zak. št. 75).

§ 68.

Pričetek veljavnosti.

Ta ukaz dobi moč hkratu s cesarskim ukazom z dne 15. septembra 1915. l. (drž. zak. št. 278), torej 1. dne januarja 1916. l.

Hochenburger s. r.

Leth s. r.

Vzorec k § 32.

Kronovina:

Razpravno sodišče:.....

Izkaz

zapuščine po
umrlem dne..... V.....

1. Zapuščinska imovina

vštevši imovinske sestavine, ki jih je po § 31 izvršitvenega ukaza k cesarskemu ukazu z dne 15. septembra 1915. l. (drž. zak. št. 278) privzeti v zapuščinski izkaz.

[illegible]

Opomnija: Natančnejša določila o izpolnitvi tega izkaza so v § 32 izvršitvenega ukaza.

2. Odbitni postavki.

Te-koča šte.	Upnikovo ime	Pravni naslov terjatve	Doka-zilo	Znesek		Tiče se cele zapuščine ali določenega pripada	Pripomnje stranke	Pripomnje sodišča
				K	h			
Po odbitku odbitnih postavkov skupaj..						ostane čiste vrednosti imovine.....		

3. Pripadi.

Te-koča šte.	Pridobitnikovo ime in stanovišče	Natančna navedba pridobitnikovega razmerja do zapustnika (ali je v sorodu ali svaštvu in v katerem kolenu)	Zahtevana pristojbina oprostitev ali znižba pristojbine (pravninaslov, zakonito določilo)	Predmet	Čista vrednost posameznega pripada		Odstotni postavek dedne pristojbine	Pripomnje stranke	Pripomnje sodišča
					K	h			
Vsota ..									

4. Izkaz za pristojbine od nepremičnin.

Te- koča štev.	Pridobitnikovo ime	Predmet	Pravni naslov in čas pridobitve po za- pustniku	Vrednost		Odstotni postavke pristojbine od nepre- mičin	Pripomnje stranke	Pripomnje sodišča
				K	h			
Vsota . .								

5. Posebne navedbe.

Datum.

Podpis.